

27-10-2011

Børne- og undervisningsminister Christine Antorinis skriftlige svar til medlem af Folketinget Karina Adsbøl (DF) på spørgsmål af 21. oktober 2011 (nr. S 295)

”Finder ministeren det acceptabelt, at Ikast-Brande Kommune har meddelt en ung pige med spastiske lammelser, at hun skal gå på en særlig skole, som kommunen har lavet til STU-uddannede, sammen med en masse elever, der er psykisk handicappede, og hvor kommunens borgmester har sagt, at den handicappede ikke kan forvente at få et tilbud, som er skræddersyet til den pågældende, selv om lovgivningen om STU-uddannelsen netop fordrer, at der skal være tale om et tilbud, der er målrettet den pågældende og hvad agter ministeren at stille op for at sikre, at andre unge med et handicap ikke bliver sat i samme situation?”

Svar:

Det er vigtigt for mig, at unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, får et fyldestgørende uddannelses tilbud i forbindelse med ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov, der tager hensyn til den unges kvalifikationer, modenhed og interesser. Det er kommunalbestyrelsens opgave at sikre, at det sker – og der findes en særlig klageadgang på området.

Jeg har som minister således ikke mulighed for at gå ind i den konkrete sag, men jeg kan oplyse følgende:

Ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov har til formål at sikre, at unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, får en 3-årig ungdomsuddannelse.

Uddannelsen indledes med et afklaringsforløb på indtil 12 uger. I forbindelse med afklaringsforløbet udarbejder Ungdommens Uddannelsesvejledning sammen med den unge og forældrene en individuel uddannelsesplan, som indeholder en oversigt over de uddannelses tilbud m.v., som den unge skal tilbydes.

Ungdomsuddannelsen skal i videst muligt omfang tilrettelægges under hensyntagen til den unges kvalifikationer, modenhed og interesser. Det er dog som nævnt kommunalbestyrelsen, der træffer den endelige afgørelse om uddannelsesplanen.

Hvis den unge er utilfreds med indholdet i uddannelsesplanen, herunder et konkret uddannelses tilbud, kan den unge klage til Klagenævnet for vidtgående specialundervisning. Der er ikke fastsat en bestemt frist for at indbringe sagen for klagenævnet, men sagen bør indbringes så hurtigt som muligt.

Det er således klagenævnets opgave at sikre, at den unge modtager et relevant undervisningstilbud. Hvis klagenævnet når frem til, at kommunens tilbud ikke er fyldestgørende, kan nævnet ændre tilbuddet.

Christine Antorini